NORAKSTS
Lietas Nr. A420794910
(A01028-12/4)

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīga 2012.gada 31.maijā

Administratīvā rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnese D. Ābele,

piedaloties pieteicējai *S.S.* un atbildētāju Latvijas Republiku pārstāvošās iestādes – Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes - pārstāvei *S.L.*,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta pēc *S.S.*, personas kods */personas kods/*, pieteikuma par Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2010.gada 14.oktobra lēmuma Nr.5518 atcelšanu un lietas izbeigšanu.

Aprakstošā daļa

[1] Ar Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes kārtības policijas pārvaldes (turpmāk- VP RRP KPP) 2010.gada 14.oktobra lēmumu Nr.5518 (turpmāk – Lēmums) atstāts negrozīts VP RRP KPP Patruļpolicijas pārvaldes Patruļpolicijas bataljona 2010.gada 10.septembra lēmums Nr.710042031 (turpmāk – sākotnējais lēmums), ar kuru *S.S.* uzlikts naudas sods Ls 20 apmērā saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – LAPK) 149.^{10}panta ceturtās daļas 1.punktu.

Lēmumā konstatēts, ka 2010.gada 10.septembrī plkst.12.58 transportlīdzeklis KIA, valsts reģistrācijas numurs */reģistrācijas numurs/* (turpmāk - a/m KIA) bija novietots stāvēšanai Rīgā, Kr.Barona ielā 109, ceļa kreisajā pusē, kur pa vidu ir tramvaja sliežu ceļa klātne, tādējādi pārkāpjot Ministru kabineta 2004.gada 29.jūnija noteikumu Nr.571 ”Ceļu satiksmes noteikumi” (turpmāk – CSN) 129.1.punkta prasības.

[2] 2010.gada 8.novembrī Administratīvajā rajona tiesā saņemts *S.S.* (turpmāk – pieteicēja) pieteikums par lēmuma atcelšanu un lietas izbeigšanu, kurā norādīti šādi apsvērumi:

[2.1] A/m KIA bija novietota stāvēšanai atļautā vietā, tikai braukšanas joslai pretējā virzienā. A/m KIA izbrauca no blakusteritorijas - nama Kr.Barona ielā 109 pagalma, nešķērsojot tramvaja sliedes.

[2.2] A/m KIA bija novietota stāvēšanai vietā, kas neapgrūtināja un netraucēja citu transportlīdzekļu un gājēju pārvietošanos. Pieteicēja ir ievērojusi CSN 10.punkta noteikumus. Līdz ar to pieteicēja uzskata, ka minētie apstākļi mīkstina atbildību, atbilstoši LAPK 21.panta otrajai daļai. Tādējādi nodarījums ir atzīstams par maznozīmīgu.

[2.3] Atbildētājs nav pietiekami izvērtējis faktiskos apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā, kā to paredz LAPK 272.pants. Lēmums neatbilst LAPK 272.pantam, 274.panta otrās daļas 5.punktam un Administratīvā procesa likuma 67.panta otrās daļas 5.punktam.

[2.4] Pieteicēja, atsaucoties uz Administratīvās rajona tiesas 2007.gada 26.aprīļa spriedumu lietā Nr.A42454905, norāda, ka nav izdarījusi CSN 129.1.punktā noteikto prasību pārkāpumu un nepamatoti ir piemērots CSN 129.1.punkts, kura mērķis ir satiksmes drošības labā atļaut transportlīdzekli novietot stāvēšanai, kā arī samazināt ceļa zīmju skaitu. CSN 129.1.punkts ir atļaujoša, nevis aizliedzoša norma, kura nevis aizliedz kādu darbību, bet gan atļauj. Savukārt tās vietas, kur apstāšanās un stāvēšana ir

aizliegta, nosaka citi CSN panti, piemēram, 135. un 136.punkts. CSN 129.l.punkts nosaka priekšnoteikumus tam, kāpēc transportlīdzeklis būtu jānovieto labajā ceļa pusē. Tādēļ CSN 129.1.punkts nav piemērojams par stāvēšanas noteikumu pārkāpšanu, un personu nevar sodīt par kādu darbību, par kuru nav norādes, ka to izdarīt nav atļauts.

[2.5] Atbildētājs norāda, ka lietā nav neviena objektīva, pamatota un likumīga iemesla, lai atceltu piemēroto sodu, un pieteicēja iesniegumā minētie apstākļi nav par pamatu pieņemtā lēmuma atcelšanai. Atbildētājs nav pietiekami izvērtējis pieteicējas iesniegumā sniegtos paskaidrojumus un nav pietiekami izvērtējis faktiskos apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā, kā to paredz LAPK 272.panta prasības.

[2.6] Atbildētājs ir secinājis, ka pieteicējs varēja radīt draudus citiem ceļu satiksmes dalībniekiem, bet nav norādījis, kādā veidā šie draudi citiem ceļu satiksmes dalībniekiem varētu izpausties.

[3] Atbildētāju pārstāvošā iestāde – VP RRP KPP – rakstveida paskaidrojumā tiesā prasījumu neatzīst, uzskata pieteikumu par nepamatotu un noraidāmu.

[4] Tiesas sēdē pieteicēja uzturēja pieteikumā ietverto prasījumu, pamatojoties uz pieteikumā tiesā norādītajiem apstākļiem, papildus paskaidrojot, ka atbilstoši CSN a/m KIA, izbraucot no pagalma, bija jānovieto ceļa labajā pusē braukšanas virzienā, taču, tā kā pieteicējai nebija iespējas novietot transportlīdzekli braukšanas virzienā un nebija laika braukt apkārt pa kvartālu un meklēt vietu, pieteicēja novietoja a/m KIA lietas materiālos esošajās fotogrāfijās redzamajā veidā.

Tiesas sēdē atbildētāju pārstāvošās iestādes pārstāve pieteikumu neatzina, pamatojoties un Lēmumā un paskaidrojumā tiesai norādītajiem apstākļiem.

Motīvu daļa

[5] Tiesa, noklausoties procesa dalībnieku paskaidrojumus un izvērtējot lietas materiālus, atzīst, ka pieteikums ir pamatots.

[6] Tiesa konstatē, ka lietā nav strīda par to, ka 2010.gada 10.septembrī plkst.12.58 a/m KIA bija novietota stāvēšanai Rīgā, Kr. Barona ielā 109, ar mašīnas priekšējo daļu virzienā uz Pērnavas ielu, tātad pretēji braukšanas virzienam lietas 29.lapā esošajās fotogrāfijās redzamajā veidā. Tāpat lietā nav strīda, ka KrBarona ielai pa vidu atrodas tramvaja sliežu klātne, kas ir redzams arī fotogrāfijās. Šos apstākļus apstiprina administratīvā pārkāpuma protokols (lietas lapa 11), fotogrāfijas (lietas lapa 29), to neapstrīd arī pieteicēja (sk. tiesas sēdes protokolu).

Strīds pastāv par to, vai pieteicēja bija novietojusi stāvēšanai a/m KIA ceļa kreisajā pusē un vai tādējādi pārkāpa CSN 129.1punktu.

[7] CSN 128.punkts paredz, ka transportlīdzekļu apstāšanās un stāvēšana atļauta ceļa labajā pusē iespējami vairāk pa labi uz nomales, bet, ja tās nav, - brauktuves malā vietās, kur ir iespējams piebraukt, nepārkāpjot šo noteikumu prasības. Ja brauktuves malā izveidoti šim nolūkam paredzēti paplašinājumi, transportlīdzekļu apstāšanās un stāvēšana atļauta šajos paplašinājumos. Kā izņēmums no vispārējās kārtības ir CSN 129.punkts, kas noteic, ka apdzīvotās vietās atļauts apstāties un stāvēt arī ceļa kreisajā pusē iespējami vairāk pa kreisi uz nomales, bet, ja tās nav, - brauktuves malā vai tās paplašinājumos uz šādiem ceļiem: 129.1. uz ceļiem ar vienu braukšanas joslu katrā virzienā, ja brauktuves vidū nav tramvaja sliežu ceļa klātnes; 129.2. uz vienvirziena ceļiem (kravas automobiļiem un to sastāviem, kuru pilna masa pārsniedz 3,5 t, - tikai kravas iekraušanai vai izkraušanai).

Tātad saskaņā ar CSN vietā, kur brauktuves vidū ir tramvaja sliežu klātne, apstāties un stāvēt ceļa kreisajā pusē ir aizliegts.

Savukārt saskaņā ar CSN 3.punktu transportlīdzekļu braukšana Latvijā ir noteikta pa ceļa labo pusi. Līdz ar to transportlīdzekļa novietošana otrā ceļa pusē ar transportlīdzekļa priekšējo galu pretēji braukšanas joslas kustības virzienam ir atzīstama par novietošanu ceļa kreisajā pusē.

LAPK 149.[10]panta ceturtās daļas 1.punkts noteic, ka par stāvēšanu ceļa kreisajā pusē gadījumos, kad tas nav atļauts, uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam divdesmit latu apmērā. Tātad, lai personu sauktu pie administratīvās atbildības par LAPK 149.[10]panta ceturtās daļas 1.punktā paredzēto pārkāpumu, nepieciešams konstatēt, ka automašīna ir novietota stāvēšanai ceļa kreisajā pusē gadījumos, kad tas nav atļauts.

[8] Tā kā pieteicēja 2010.gada 10.septembrī plkst.12.58 bija novietojusi a/m KIA stāvēšanai Rīgā, Kr. Barona ielā 109, ar mašīnas priekšējo daļu virzienā uz Pērnavas ielu, tātad pretēji braukšanas kustības virzienam, un ceļa kreisajā pusē lietas 29.lapā esošajās fotogrāfijās redzamajā veidā, vietā, kur ielai pa vidu atrodas tramvaja sliežu klātne, tiesa atzīst, ka pieteicēja pārkāpa CSN 129.1.punktu un izdarīja LAPK 149.[10]panta ceturtās daļas 1.punktā minēto pārkāpumu.

[9] Tiesa neapstrīd to, ka pieteicēja varēja izbraukt no nama Kr.Barona ielā 109 pagalma, pirms automašīnas novietošanas nešķērsojot tramvaja sliežu klātni. Tomēr, lai pieteicēja turpinātu kustību, pieteicējai jebkurā gadījumā – vai nu braucot uz centru, vai Pērnavas ielas virzienā – bija jāšķērso tramvaja sliežu klātne, jo Latvijā nav atļauta kustība pa ceļa kreiso pusi. Taču tieši šādas situācijas novēršana un satiksmei bīstamas situācijas neradīšana ir viens no galvenajiem CSN 128. un 129.punkta (kas regulē transportlīdzekļu apstāšanos un stāvēšanu atkarībā no ceļa puses) mērķiem. CSN vispārīgi neaizliedz *šķērsot* tramvaja sliežu klātni, ja vadītājs, piemēram, apgriež transportlīdzekli braukšanai pretējā virzienā, savukārt aizliedz *braukt* pa tramvaja pretējā virziena sliežu ceļa klātni (104.punkts) (sk. Administratīvās apgabaltiesas 2008.gada 26.maija spriedumu lietā Nr.A42311306).

[10] LAPK 32.panta pirmā daļa noteic, ka sodu par administratīvo pārkāpumu uzliek ietvaros, ko nosaka normatīvais akts, kurā paredzēta atbildība par izdarīto pārkāpumu, stingrā saskaņā ar šo kodeksu un citiem aktiem par administratīvajiem pārkāpumiem. Savukārt LAPK 21.panta pirmajā daļā noteikts, ka, ja izdarītais administratīvais pārkāpums ir maznozīmīgs, institūcija (amatpersona), kas pilnvarota izlemt lietu, var atbrīvot pārkāpēju no administratīvās atbildības un aprobežoties ar mutvārdu aizrādījumu. Saskaņā ar šā panta otro daļu ceļu satiksmē izdarīto administratīvo pārkāpumu, ja par to paredzētais naudas sods nepārsniedz trīsdesmit latus un ja šis pārkāpums nav radījis draudus citiem ceļu satiksmes dalībniekiem vai viņu mantai, var atzīt par maznozīmīgu.

Kaut arī LAPK 149.[10]panta ceturtās daļas 1.punkta sastāvs konstruēts kā formāls administratīvā pārkāpuma sastāvs, proti, šīs normas sastāvs satur tikai tādas pazīmes, kas raksturo pašu prettiesisko darbību neatkarīgi no kaitīgo seku iestāšanās fakta, tiesas ieskatā konkrētajā gadījumā iespējamās sekas ir vērtējamas un ņemamas vērā, lai varētu novērtēt izdarītā pārkāpuma raksturu, kas savukārt ir viens no nepieciešamajiem apstākļiem, kas noskaidrojams, uzliekot sodu.

Tiesas ieskatā pieteicējas pārkāpums pēc sava rakstura nav radījis būtisku apdraudējumu ar likumu aizsargātajām sabiedrības interesēm. No lietas materiāliem nav konstatējams, ka a/m KIA būtu traucējusi citiem transportlīdzekļiem vai gājējiem vai radījusi draudus citiem ceļu satiksmes dalībniekiem vai to mantai. Turklāt, kā redzams no lietā esošajām fotogrāfijām, satiksme nav bijusi intensīva. Tiesas ieskatā konkrētā gadījumā arī mutvārdu aizrādījuma izteikšana būs pietiekams pamats atturēt pieteicēju no jaunu pārkāpumu izdarīšanas. Līdz ar to tiesa atzīst, ka konkrētajā lietā ir iespējams atzīt konstatēto pārkāpumu par maznozīmīgu.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 21.pantu, 286.panta pirmās daļas 3.punktu un Administratīvā procesa likuma 246.-251. un 289.-291. pantu, tiesa

nosprieda:

atcelt Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2010.gada 14.oktobra lēmumu Nr.5518 (2010.gada 10.septembra administratīvā pārkāpuma protokols-paziņojums Nr.710042031) un izbeigt administratīvā pārkāpuma lietu, izsakot *S.S.*, personas kods */personas kods/*, mutvārdu aizrādījumu.

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā divdesmit dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā.

Tiesnese *(paraksts)* D.Ābele

NORAKSTS PAREIZS
Administratīvās rajona tiesas
Tiesnese_____D.Ābele
Rīgā, 2012.gada 31.maijā.